

[Elsø-Merete Ross.]

selv havde sat os, og det er for mig også et tegn på god vilje til at ville og kunne samarbejde.

I det oprindelige lovforslag var der ingen revisionsbestemmelse. Nu foreslås det, at loven tages op til revision i folketingsåret 1966-67, hvor også huslejeloven skal til revision, så en koordinering af de 2 love kan finde sted.

Siden dette lovforslag blev fremsat, er den tilsigtede forøgelse af egenkapitalen på grund af de siden da ændrede pris- og renteforhold og ved, at bruttoudlånsprincippet nu begynder at slå igennem, så godt som opnået. Derfor lader man forslaget om stramning af lånegrænserne såvel som forslag til ændringer i lov om hypotekforeninger udgå i denne omgang. Spørgsmålet vil blive behandlet i det permanente udvalg i forbindelse med afvikling af reguleringsordningerne og under hensyntagen til den kommende tids pris- og renteudvikling. Desuden må disse spørgsmål behandles i sammenhæng med overvejelserne om nye former for boligtilskud.

På mit partis vegne kan jeg anbefale at stemme for, at boligministeren kan yde statsgaranti for lån inden for en ramme af 12.000 lejligheder. Derimod skal jeg anbefale at stemme imod det af socialistisk folkeparti stillede forslag om at udvide rammen til 20.000 lejligheder. I den forbindelse vil jeg gerne til mindretallets udtalelse i betænkningen sige, at det ærede medlem hr. Kai Moltke da ikke med rette kan undre sig over, at den af socialistisk folkeparti foreslåede boligfond ikke har været drøftet eller fået nogen placering i retningslinjerne for boligudvalgets fremtidige overvejelser, da det blev afvist af alle partier ved behandlingen her i salen. Fra mit partis side blev forslaget afvist, fordi vi fandt det urigtigt at lade én form for byggeri få fordel af lav rente og dermed lav husleje og udelukke andre former.

Ved det langtidsplanlagte byggeri vil der ikke blive stillet krav om anvendelse af bestemte materialer, så også det murede byggeri vil kunne falde ind herunder. Betingelsen er, at byggeriet er rationelt og arbejdskraftbesparende tilrettelagt på alle måder, så byggeprocessen sikres den hurtigst mulige afvikling.

Angående de unges opsparing til boligformål er det klart, at det vægtigste incitament må være, at der virkelig kan stilles en bolig til rådighed, når beløbet er opsparat.

Vi har derfor fundet det rimeligt, at boligministeren med finansudvalgets samtykke kan yde statsgaranti ud over de fastsatte rammer, hvis det bliver nødvendigt for at skaffe det tilstrækkelige antal boliger for unge boligspareere.

Jeg beklager, at jeg ikke i udvalget har fået rejst det spørgsmål, jeg selv stillede ved første behandling, nemlig hvordan man kan skaffe andre sparsommelige unge, som har måttet sætte deres penge i egen udannelse i stedet for på en boligkonto, en mulighed for at få en boligret. Jeg spurgte dengang, om det var muligt f. eks. gennem dokumentation af, hvad de selv havde sparet op og anvendt til deres studier, at give dem lån til boligindskud, som så f. eks. kunne afdrages på relativt kort tid. Det generer mig, at i øvrigt lige sparsommelige unge stilles forskelligt med hensyn til en boligret.

Selv om lånegrænserne nu ikke nedsættes, er beboerindskuddene i dag lige så høje, som de ville have været, hvis det oprindelige lovforslag var blevet gennemført. Vi kan derfor tiltræde forslaget om støtte fra kommunerne til de befolkningsgrupper, der har ringe økonomisk mulighed for at udrede de forøgede indskud.

De samvirkende Invalideorganisationer har fremsat forslag til forbedring af de invalideredes boligvilkår, og jeg kan varmt anbefale at stemme for de ændringsforslag, der imødekommer disse ønsker. Både for folkepensionister og invaliderede forøges den arealrænse, som er afgørende for driftstilskud og huslejetilskud, fra 50 m² til 55 m². Det er en praktisk foranstaltning, fordi de lejlighedstyper, der nu indrettes i socialt byggeri, efter vedtagelse af landsbyggeloven i 1960 er større end det oprindelige tilskudsberettigede areal. Invalideorganisationerne har henstillet, at man går over fra bruttoarealberegninger til nettoarealberegninger, med den begrundelse, at der i et højhus er ca. dobbelt så meget fællesareal som i et tre etagers hus f. eks. på grund af flere elevatorer. Mon ikke dette ønske er imødekommet — uden at man behøver at gå over til nettoarealberegning-